

[Knud Jesspersen.]

gan, der havde reguleret denne pris. Vidste statsministeren ikke det den 7. januar? Var statsministeren ubekendt med, medens statsministeren til mig og hele nationen erklærede, at priserne på fødevarer kan låses fast, at man 3 dage efter ville have højere smørpriser? Hvis det er tilfældet, så bør folketinget samlet protestere imod fællesmarkedet, at man i den grad kan holde os uden for kendskab til, hvad det er, de beslutter vi skal gøre.

Men det skete altså, og det synes jeg er en meget alvorlig baggrund, der viser noget om, hvor lidt lid man kan fæste til tankerne om sådanne prisstop på fødevarer. Denne smørprisstigning koster forbrugerne alene omkring 17 mill. kr. Vi misunder ikke det arbejdende landbrug, at de skal have noget for deres varer, men det er jo ikke dem, der får pengene, hvilket vi også har dokumenteret.

Hvorfor talte statsministeren ikke om det? Jeg beder om, at der bliver svaret, fordi jeg synes, det havde været rimeligt i denne sag ganske konkret at have sagt, at rent bortset fra fællesmarkedets prisstigninger, som jo meget let kan sætte mange stigninger i gang, så kan man ikke garantere for noget som helst. Det anser vi i alt fald for at have været ærligt.

Det er ikke helhedsplaner, det er ikke spørgsmål om luftspejlinger eller tvangsindgreb, der skal stilles op, men det er handling på grundlag af en ny økonomisk politik, der giver de arbejdende mennesker forrang og i virkeligheden stiller beskæftigelsen direkte i centrum for alt, hvad vi gør. Der tales altid om, hvor meget man skal gavne erhvervslivet. Ja men vi kommer da til at se, at hvis ikke man får de 150.000 arbejdere i gang, så vil man knække ryggen på en række virksomheder i den mindre del af erhvervslivet. Der vil være mange muligheder for at gøre noget nu, og der vil ikke være nogen undskyldning for at lade være. Der vil ikke være nogen undskyldning for nu i en alvorlig situation ikke omgående at foretage skridt til at indefryse også vores holdning til fællesmarkedet, sådan at vi ikke bare lader prisstigningerne komme og bare uhindret lader enhver form for dumpingvarer fare ind over grænserne, hvilket også betyder,

at man for andre landes vedkommende kan eksportere ledigheden til vores land.

Vi vil altså ud fra denne holdning, hvor mennesket skal have forrang, på alle måder virke for en finanslov, der tager fra profitterne, tager fra de rige, og hvis mål er at sikre beskæftigelsen, en demokratisk uddannelse og en forsvarlig social politik.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages kl. 14.00.

Mødet udsat kl. 12.16

Mødet genoptaget kl. 14.00.

Forhandlingen genoptoges.

Erhard Jakobsen (CD):

Da vi var samlet til sidste møde i denne sal til afslutning af den forrige samling, var mødet præget af stor talelyst. Jeg tror roligt, man kan sige, at det, der mest kendetegner mødet her i dag, er en helt overvejende talelyst. Det spores i næsten hver eneste tale, at de, der har været oppe at sige noget, nok i og for sig helst havde ladet være med at sige noget.

Nu taler jeg ikke på vegne af valgets tabere, for det kunne i og for sig være naturligt, at de, der har fået en ordentlig øretæve ved valget, ikke følte sig særlig kaldet til at stå op og bringe de store budskaber. Jeg tror, jeg taler lige så meget for dem, der har vundet valget. Jeg synes, det fremgår ganske tydeligt af de ting, der er sagt, at der er så lidt tilbage af valgkampens trompet-skrald, at det nok havde været rarere for de pågældende medlemmer, om de havde været fri for overhovedet at stå op og sige noget.

Må jeg skynde mig at sige med hensyn til dette vigtige problem med dagsordensforslag, at centrum-demokraternes store folketingsgruppe ikke skal tælles med. Det skal den naturligvis, men ingen skal på forhånd regne den med det ene eller det andet sted. Jeg ved godt, at engang for længe, længe siden i december måned var det mig, der